

jeg ikke kunde finde nogen Modalitet, som var tilstrækkelig begrundet, saa vilde selvfølgelig de Indvendinger vedblive, at det for Sylland var fat for høit, for Dorne for lavt, kort sagt, det vilde være umuligt at møde disse Indvendinger med en fast Afviisning. Jeg holder mig til, hvad der ligger for, nemlig Muligheden af at kunne benytte Hartkornet som Stattebasis, navnlig under extraordinaire Forhold; denne Mulighed ligger for endnu, skøndt den ikke har været brugt; der er i og for sig ikke Noget iveien for, at Hartkornet benyttes; de Indvendinger, der kunne gjøres herimod, ville jo slet ikke være andre end saadanne, som ogsaa ramme den i Loven af 21de Mars 1864 benyttede Hartkornbestatning, dog selvfølgelig med den væsentlige Modification, at, medens man ved en almindelig Hartkornsskat lader det gaae glat væk ud over Hartkornbesidderen uden Henkyn til hans Stilling, er der her budt et Middel til at kunne afveie den enkelte Hartkornbesidders Stilling efter de concrete Forhold, som ikke findes ved hiin. — Man har spurgt mig om, hvad Meningen er med Capitelstaxten. Jeg siger: Meningen er, hvad ogsaa synes tilfaldt af Sagens Natur, at Bygget bliver at beregne efter den Capitelstaxt, som gjælder for det Sted, hvor Eiendommen ligger, thi det er dog nærmest den, der har Indflydelse paa Indtægten af det vedkommende Hartkorn. — Naar der af flere ærede Medlemmer har været talt om, hvorvidt Skatterne skulde trækkes fra to Gange, da svarer jeg, [at det skulle de naturligviis ikke. Det forstaaer sig af sig selv, at naar § 6 indeholder en Undtagelse fra den almindelige Hovedregel, saa gjælde de til denne knyttede Bestemmelser ikke Regelen i denne Paragraph, og, naar den nævner Skatter, og ikke Tiender, saa er Grunden ganske simpelt den, at, medens Skatten er eens for alt Hartkorn, er Tienden ikke eens; der er Hartkorn med Tiender, og Hartkorn uden Tiender. — Der synes endelig hos enkelte Talere at være nogen Misforstaaelse, i alt Fald en ikke ganske klar Opfattelse af, om disse 25 Tønder Byg ere et Minimum eller ikke. Det staaer angivet i Udkastet, og jeg kan ikke erkjende, at der i denne Henseende er nogen Uklarhed tilstede. Der staaer, at det er

et Gjennemsnit for Amtet og for at benytte et Exempel, som en af de ærede Talere ønskede, saa vil jeg sige, at, naar Amtet f. Ex. bestaaer af 50 Communer, er Meningen den, at man meget godt kan ansætte nogle Communer til 40 eller 30 og andre kun til 10, alt efter, hvad Amdsraadet maatte ansee for rigtigt; thi det kan forlanges, at Amdsraadet skal kjende sit Amt saa nøie, at det har en forstandig Mening om de indbyrdes Forhold mellem de enkelte Communer. — Der er endnu kommet en Bemærkning frem, som jeg ikke vil lade uomtalt, nemlig den, at det vilde have været en væsentlig Støtte for dette Lovforslag, dersom denne Indkomsskat tidligere var bleven indført som en communal Bestatning. Jeg troer, at man i visse Henseender har Ret i denne Betragtning; jeg tør ikke benægte, at det vilde være en væsentlig Hjælp for den, naar den tillige var en communal Skat. De ærede Medlemmer ville ogsaa have seet, at der i begge de Lovudkast angaaende de communale Forholds Ordning, der i det andet Thing ere forelagte af min ærede Collega, findes en Henviisning til, at denne Skat skal afløse Formue- og Leiligheds-skatten. Men der er een Ting at bemærke, som i en væsentlig Grad svækker Betydningen af denne Sideordning, og det er den, at, da der altid er givet et vist Beløb, som Communen skal udrede til sit eget Behov, er det for Communens Beboere saavel som for dens Besiddere temmelig ligegyldigt, om man enten sætter Indkomsten lavt og Procenten høi, eller omvendt, medens det ganske vist ikke er det Samme, naar man vil benytte dette Grundlag til en procentviis Udredelse af Statskatten. — Det ærede Medlem, som havde Ordet før mig (Vesjen), har endelig sagt, at det var en Ubilighed, at Communens Eiendomme bleve beskattede. Jeg troer, at, medens der ved et Constant-system var fuldkommen god Grund til at holde Communens Formue udenfor, saa ere netop de Bemærkninger, hvormed det ærede Medlem ledsagede sine Erindringer, nemlig at Communens Formue jo benyttes til at medbringe de communale Skattehæders Bidrag, stikende til at vise, at det er i sin Orden, at Communens Formue skal beskattes; thi ellers vilde jo den formuende Communes Indvaanere